

KONTEKST VRTIĆA

Između naselja Brezovica, Drežnik Brezovički i Hudi Bitek, u dosad neizgrađenom ravničarskom području sjeverno od Brezovičke ceste planira se izgradnja novog naselja u sklopu kojega se trebaju nalaziti i dva dječja vrtića. Jedan od njih, ovim radom projektiran, smješten je na jugu obuhvata urbanističkog plana, na ulazu u naselje, omeđen vodotokom na istoku i planiranim koridorom sabirne ceste na zapadu. Planirano naselje u tipološkom i morfološkom smislu će biti vezano na postojeću izgradnju šire okoline kojuda nas mahom sačinjavaju potezi obiteljskih kuća koji se u valovima izmjenjuju sa uređenim i neuređenim poljoprivrednim površinama, ponekom halom i rijetkim zgradama namijenjenima javnosti ili barem većeg mjerila. Tako gledano, dječji vrtić dominira vizurom naselja, a, unatoč nužnoj zatvorenosti, neki dijelovi njegova funkcionalnog sklopa predstavljaju i rijetku priliku za organiziranu društvenost u neradnim satima kroz rad grupa i sl. Upravo višestrana izdvojenost kakva nastaje smještanjem zgrade vrtića u takvo okruženje, odnosno nedostatak snažnih vanjskih smjernica, nagnala nas je da vrtić promatramo kao neovisni svijet, oblikovan i materijaliziran prema vlastitim pravilima proizašlima iz unutarnje organizacije; više uvjetovanu iščitanim odsustvom jasnog konteksta nego zgradi koju kontekst uvjetuje; svijet bliži prototipu stroja koji ima razrađene metode spoja i prilagodbe na okruženje u kojem god smjeru da se ono razvije.

KONCEPT OBLIKOVANJA OBRAZOVNE INSTITUCIJE

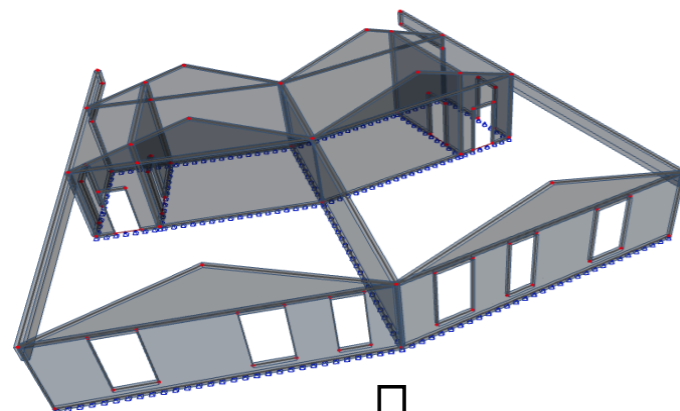
Dječji vrtić kakvog poznamo danas, u njegovom institucionaliziranom obliku, definiran određenim obrazovnim okvirima i njihovim prostornim pojavnostima, svoje korijene ima u prosvjetiteljskoj tradiciji 18. stoljeća, kada se pojavio kao svojevrsni odgovor na prve nagovještaje buduće nezaustavljive brzine svijeta. Iako je ranije bilo dosta uobičajeno dijeliti odgovornost za brigu o najmlađima unutar uže zajednice (bilo da je preuzimaju stariji članovi obitelji, braća, sestre, bake, djedovi, možda čak i susjedi) tada se prvi put dogodilo da mnogi zaposleni roditelji, zauzeti kroz dan u sve duljem radnom i životnom vijeku, svoj pomladak povjeravaju školovanim stručnjacima. Vrtić je iz potrebe tako, barem na dio dana, za mnogu djecu postao drugi dom, dvorište, igralište, ulica, mjesto zaprve korake, druženje i stvaranja svijesti o životu drugih, izvan poznatog kruga obitelji.

Projektirajući zgradu koja udomljuje aktivnosti dječjeg vrtića, a vjerojatno se jednako može reći i za bilo koju drugu, obiteljsku kuću ili aerodrom, hodnik ili pješačku promenu uz rijeku i drvored, arhitekt ne smije niti pokušati odgovoriti na nesagledivu složenost života, jer će ga time, makar i nenamjerno, samo ograničiti. Uporabne prostore je važno poznavati, tehnički i tehnološki zahtjevi nametnuti određenoj namjeni moraju biti ispoštovani ili drugačijim rješenjem primjereno nadomješteni, ali mnogo se važnijim čini određivanje međudnosa jedva opipljivih, ali nedvojbeno stvarnih granica percepcije koje kao da se uvijek šire u koncentričnim kružnicama iznutra na van (od „mene“ ka „tebi“): „moj/tvoj prostor (kutak, ormar, predmet, igračka)“, „naša/njihova jedinica (soba, hodnik, terasa, staza)“, „naš/njihov vrtić (ulica, kvart) i sl. Dobra arhitektura vrtića uređuje odnose u prostoru tako da omogućava promjenu stanja bez nametanja volje, odnosno štiti bez izravnih zabrana; predstavlja poznato okruženje koje se mijenja i raste zajedno sa njenim stanovnicima (ili, zapravo, zbog/od njih). Vrtić kakvog smo zamislili, sastoji se od niza takvih zona/teritorija, spojenih i preklapljenih tako da uvijek postoji svijest o onom dalje, slijedećem krugu do kojeg se dolazi postupno, uz malo hrabrosti, iskustva i, naravno, nešto vremena. Prva razina percepcije zasigurno je doživljaj zgrade iz daljine po dolasku u blizinu. Čak i u kontekstu budućeg naselja na čijem se južnom ulazu ona treba nalaziti, predstavljat će nešto neobično, anomaliju u mjerilu, jer će vjerojatno biti veća od dobrog dijela, ako ne i svih zgrada u okruženju. Oblikovan u blok, kružni prsten, vrtić je ponajprije usmjeren na svoju unutrašnjost. Teritorijem čestice gospodari vrlo jednostavno - središnjim postavom odvajaju se kolni i gospodarski pristup na sjeveru od pješačkog ulaza i dijela vanjskih prostora na jugu. Na njegovom pulsirajućem pročelju koje kao da stalno izmiče, nagibom i vrstom krova jasno su naglašeni pojedini funkcionalni sklopovi. Glavni ulaz u dijelu volumena veće visine, portal/trijem koji sa zapada i pristupne ulice, u osi koja dijeli česticu na dva dijela, jasno svojom zakrivljenošću pokazuje smjer ulaska korisnicima unutar i van radnog vremena. Sklop koji se nastavlja na trijem je ulazni prostor sa trijažom i prostorom više namjena dostupnim i vanjskim korisnicima, a od njega se u dva suprotna smjera račvaju hodnici koji vode prema jedinicama jaslica i vrtića, kao i vertikalna komunikacija za urede na katu sa pogledom na sve bitne funkcionalne cjeline zgrade. Život u najranijoj dobi, više nego ikad poslije, obilježavaju prijelazi, lomne točke nakon kojih nam je dozvoljeno nešto što ranije nije bilo. One označavaju to da smo odrasli, stariji, veći i sposobniji, nešto se promijenilo. Upravo to je bila glavna misao vodilja u razlikovanju jedinica jaslica i vrtića. Jedinice jaslica prostiru se od zapada, preko sjevera do sjeveroistočnog dijela prstena, orijentirane su južnim pročeljem na vanjsku natkrivenu terasu i unutarnje dvorište bloka koje označava sigurno mjesto iz kojeg pogled seže dovoljno daleko, prostor za igru i trčanje, a sve bez izravnog kontakta sa ulicom i ostatkom vanjskog svijeta što, naravno, olakšava nadzor igre voditeljima i postupno upoznavanje sa okruženjem. Sa igralištem izvan dvorišta bloka postoji kontrolirana veza putem prodora ispod zgrade. Osim preko terase međusobno su povezane i preko garderobno-sanitarnog bloka u kojem je oblikovana posebna izdvojena prostorija za voditelje. Ulaz je neovisan za svaku jedinicu i osmišljen kao proširenje komunikacije, prilika za zastajanje, razgovor, oznaka mjesta. Jedinica vrtićkih grupa povezane su preko vanjskog natkrivenog igrališta - terase, kao što je i primjereno njihovoj starijoj dobi i razini društvene interakcije, što je postao preduvjet za način organizacije ulaznog i sanitarnih prostora vezanih za njih.

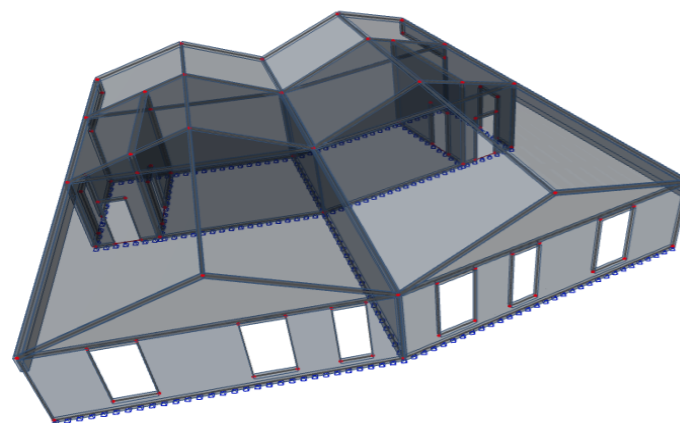
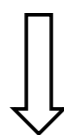
Kolni i pješački pristup zgradi ostvaruje se sa sjeverozapada iz planirane sabirne ulice, vezane za Brezovičku cestu. Nasjevernom dijelu čestice se nalazi parkiralište za automobile sa 21 parkirnim mjestom (od čega 1 za osobe s invaliditetom i smanjene pokretljivosti). Gospodarsko - servisni blok smješten je na sjeveroistočnom dijelu čestice, djelomično u podrumu, a dijelom na razini prizemlja.

NOSIVI KONSTRUKTIVNI SUSTAV

Prikaz karakterističnog segmenta građevine

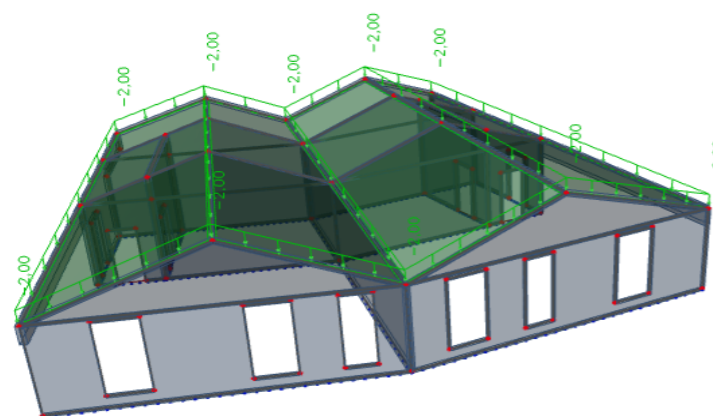

Glavni nosivi sustav građevine čine armiranobetonski zidovi raspoređeni u radijalnom i tangencijalnom smjeru. Odabranim rasporedom, uz jednostavnost konstrukcije i približnu simetriju, postiže se dovoljna krutost i otpornost na seizmičko djelovanje.

Odabrani stropni sustav ima veliku krutost u svojoj ravni, te omogućuju pravilnu raspodjelu horizontalnih inercijskih sila na vertikalne konstrukcijske elemente. Projektirani raster nosivih linija omogućuje standardne debljine krovnih ploča, te racionalizaciju troškova. Temeljna konstrukcija predviđena je kao sustav temeljnih traka, dovoljno krut da jednolično prenese lokalizirana djelovanja konstrukcije iznad sebe na temeljno tlo.

PRORAČUN

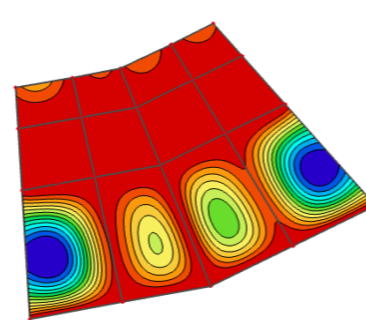

Prema predviđenim slojevima konstrukcije određena su dodatna stalna opterećenja na stropne ploče.

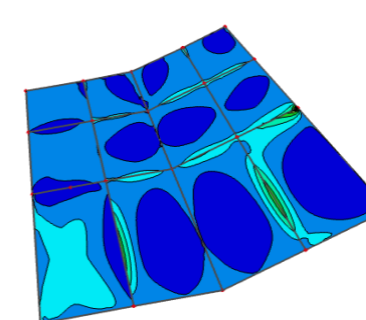
S obzirom na lokaciju građevine, nadmorsku visinu i oblik krova, definiran je iznos opterećenja snijegom.
(prema HRN EN-1991-1-3/NA)

REZULTATI PRORAČUNA

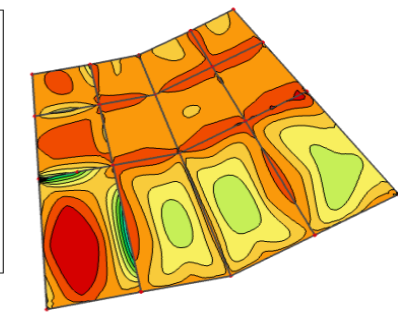
Izradom 3d modela konstrukcije, određivanjem rubnih uvjeta pojedinih elemenata, te unosom opterećenja, proveden je preliminarni proračun konstrukcije.

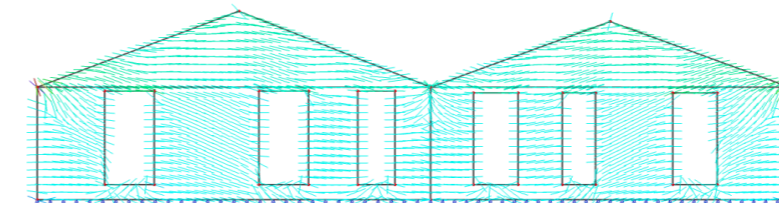
Dijagram vertikalnih elastičnih progiba karakteristične stropne ploče prikazuje da su progibi u granicama dopuštenih.

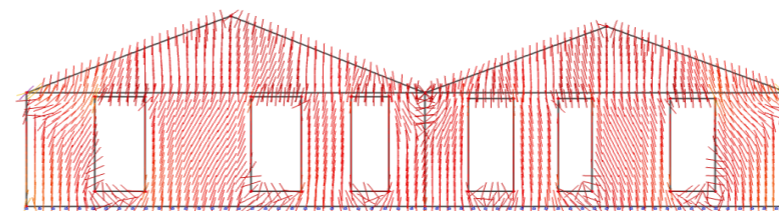
Dijagram glavnih naprezanja σ_1 u karakterističnoj stropnoj ploči.

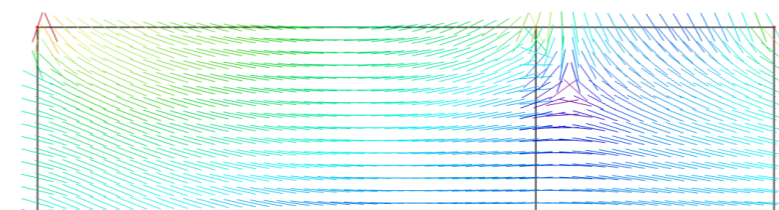
Dijagram glavnih naprezanja σ_2 u karakterističnoj stropnoj ploči.

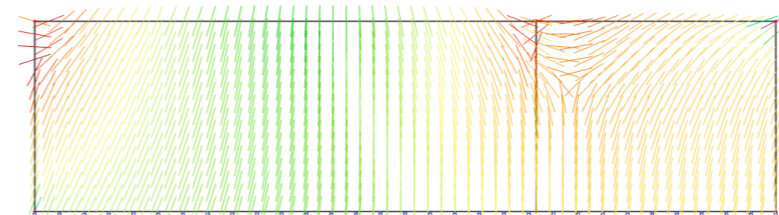
Trajektorije glavnih naprezanja σ_1 u karakterističnom zidu tangencijalnog smjera.

Trajektorije glavnih naprezanja σ_2 u karakterističnom zidu tangencijalnog smjera.

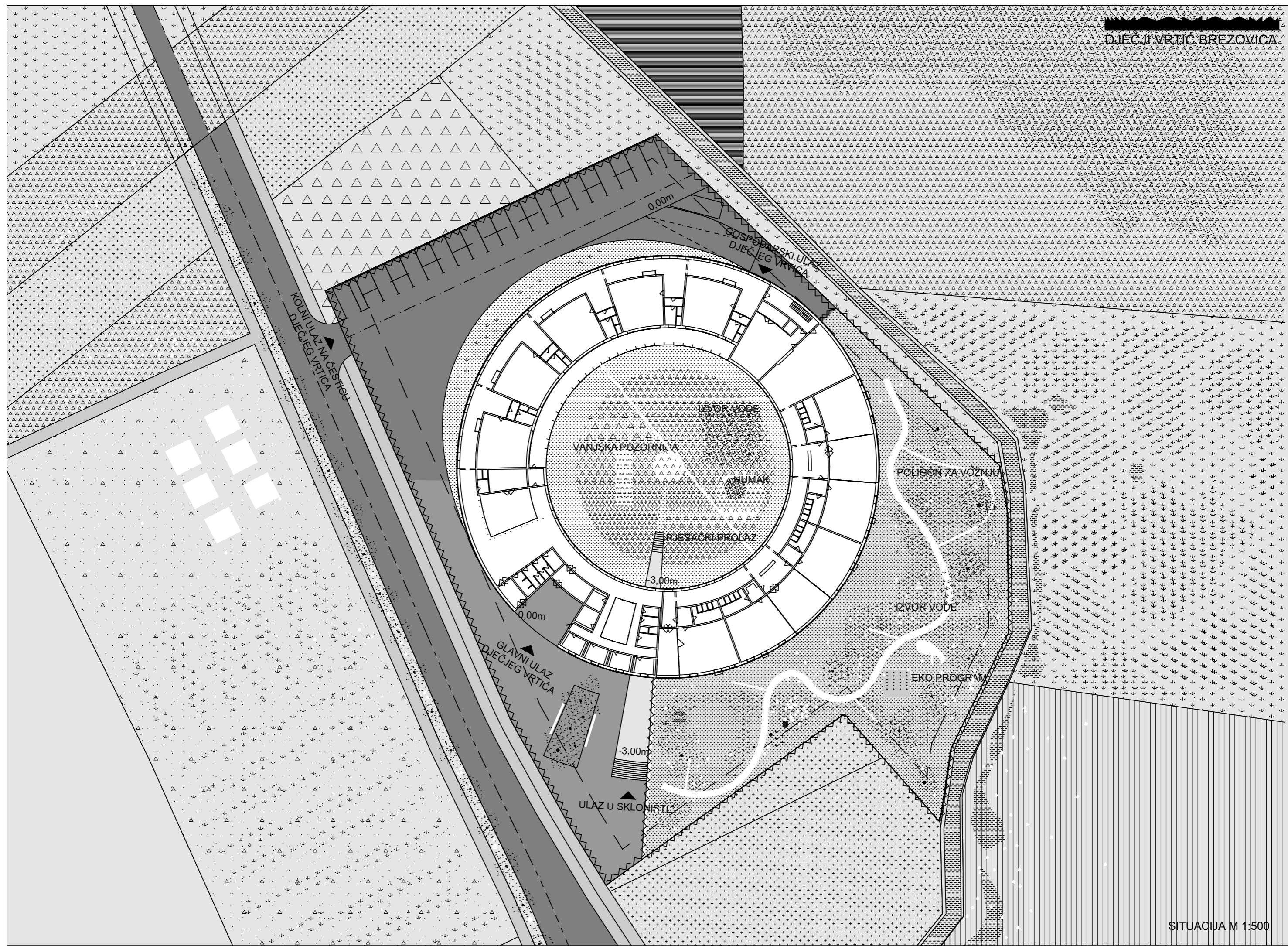

Trajektorije glavnih naprezanja σ_1 u karakterističnom zidu radijalnog smjera.

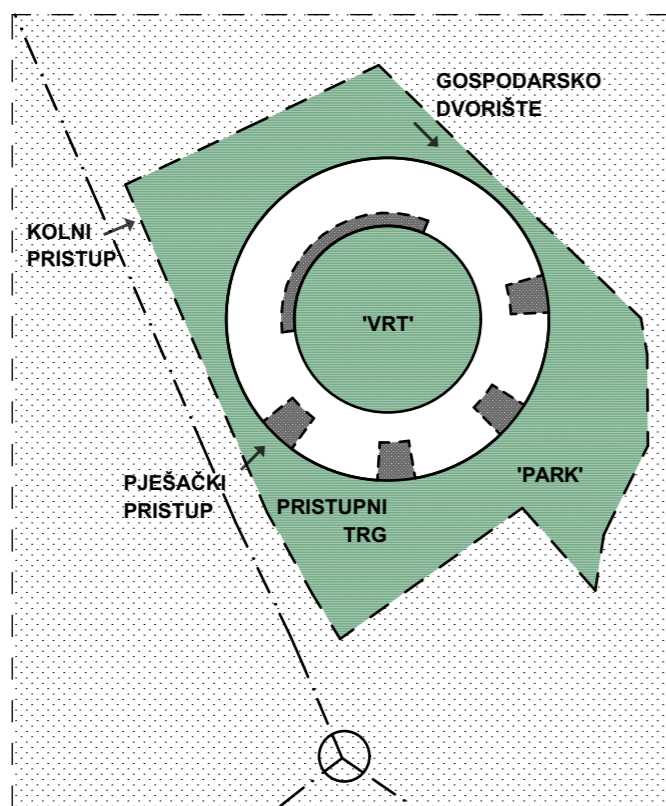

Trajektorije glavnih naprezanja σ_2 u karakterističnom zidu radijalnog smjera.

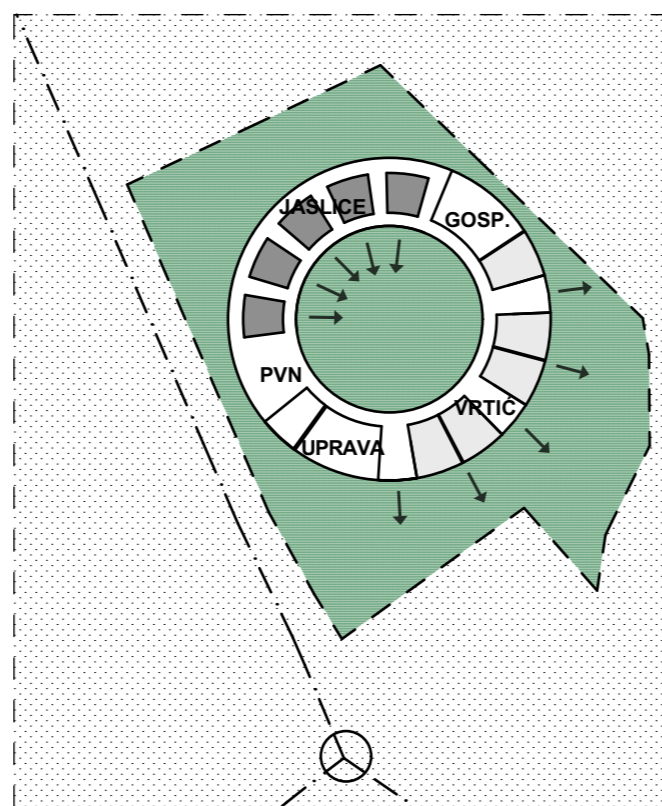

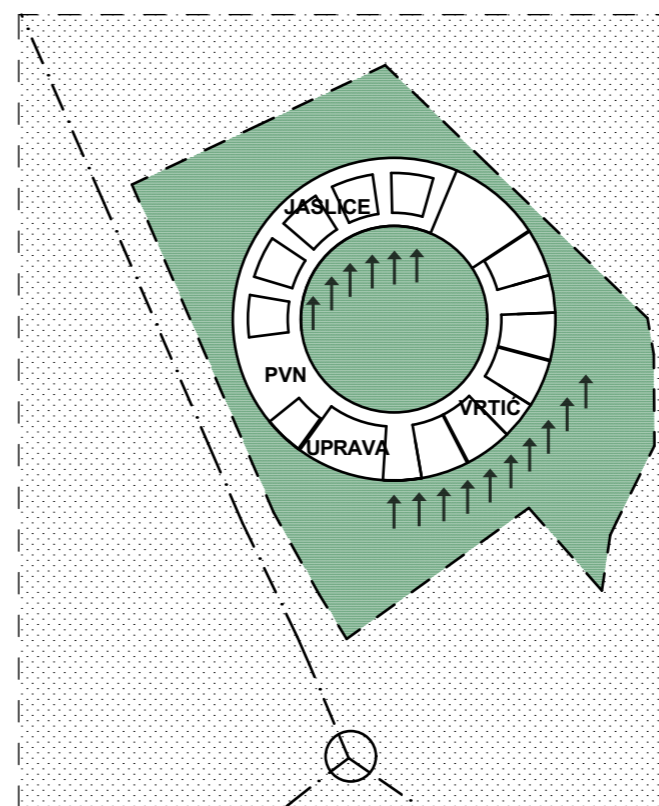
PRISTUP ZONI OBUHVATA

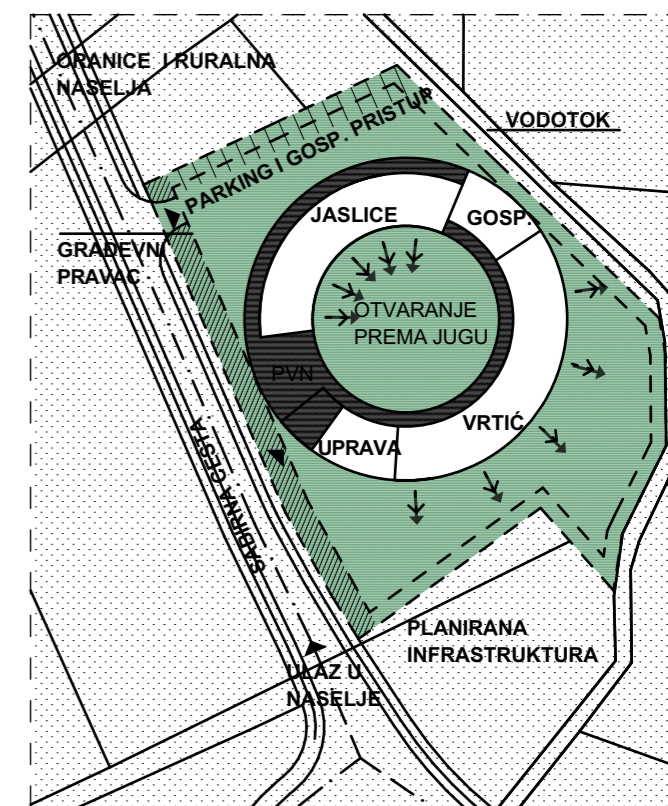
FUNKCIONALNI RASPORED

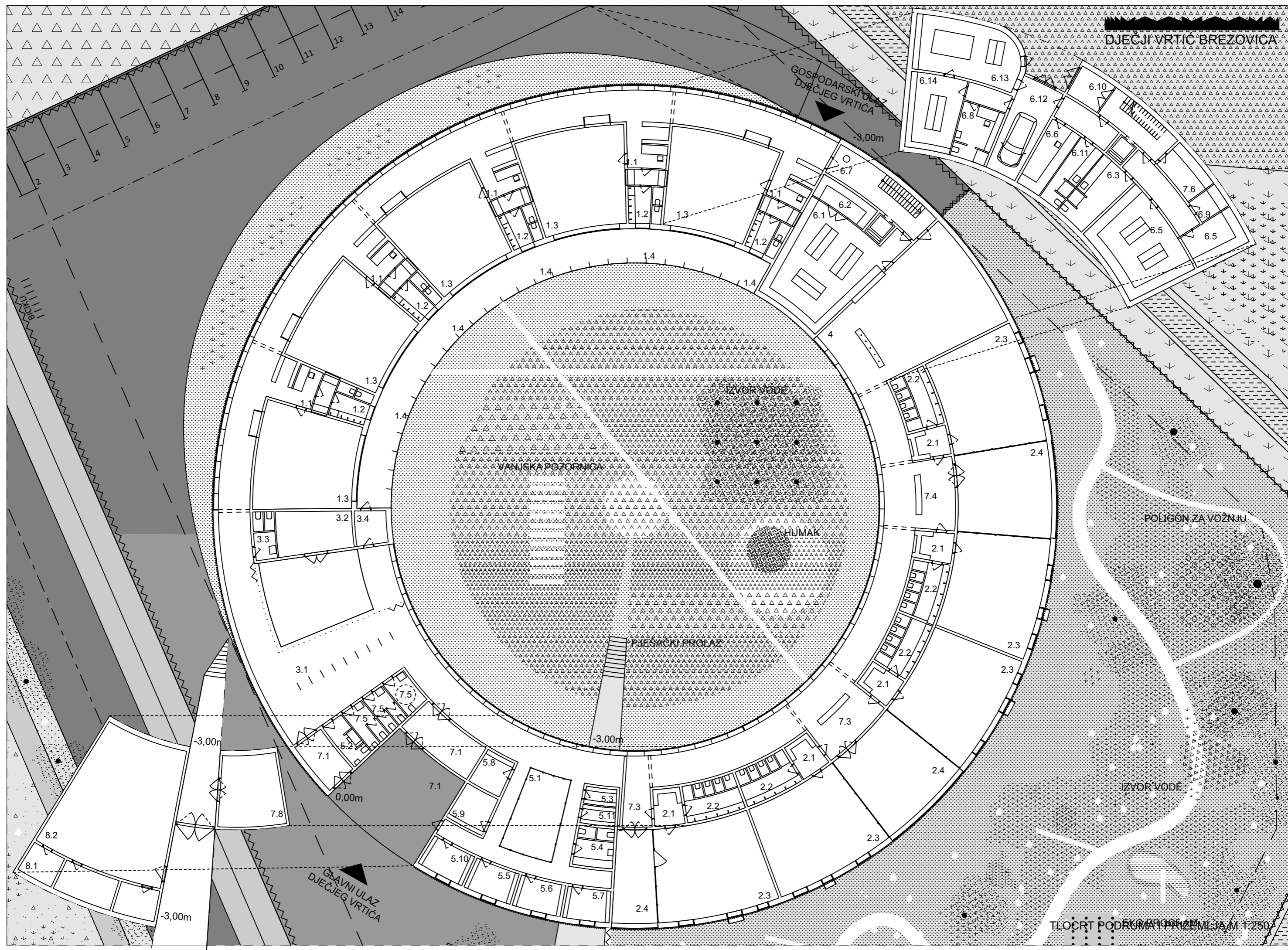

IZLOŽENOST JUŽNOM OSUNČANJU

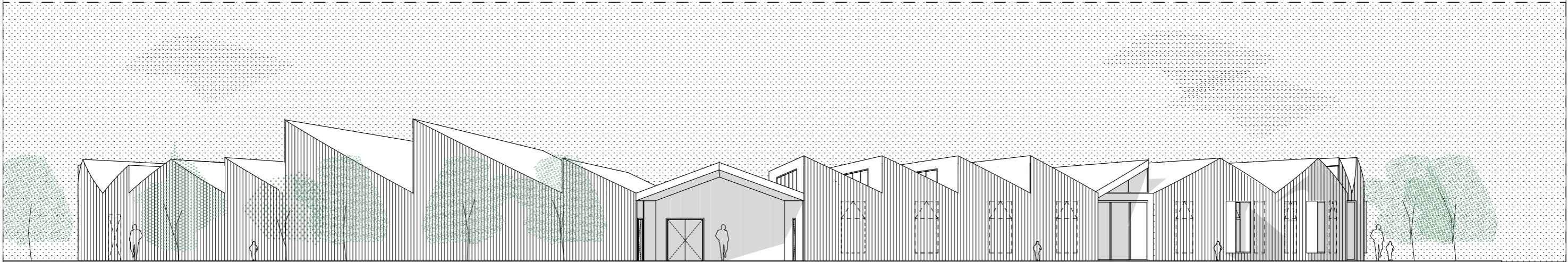

FUNKCIONALNI SKLOP

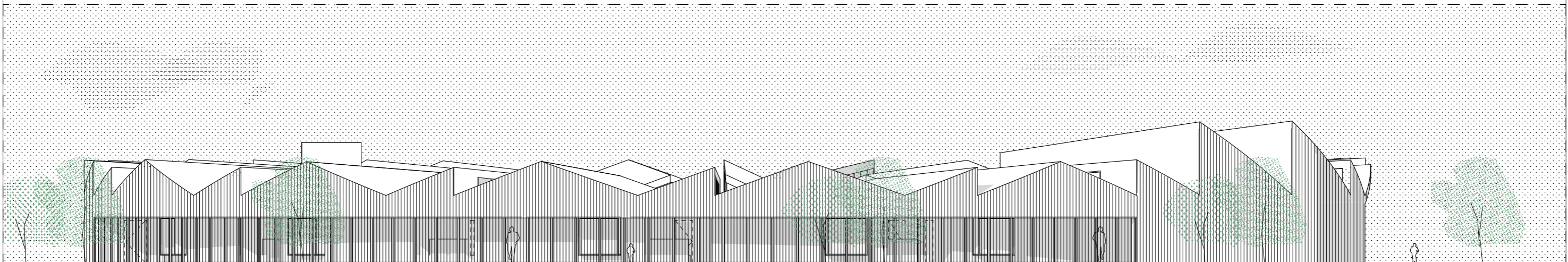

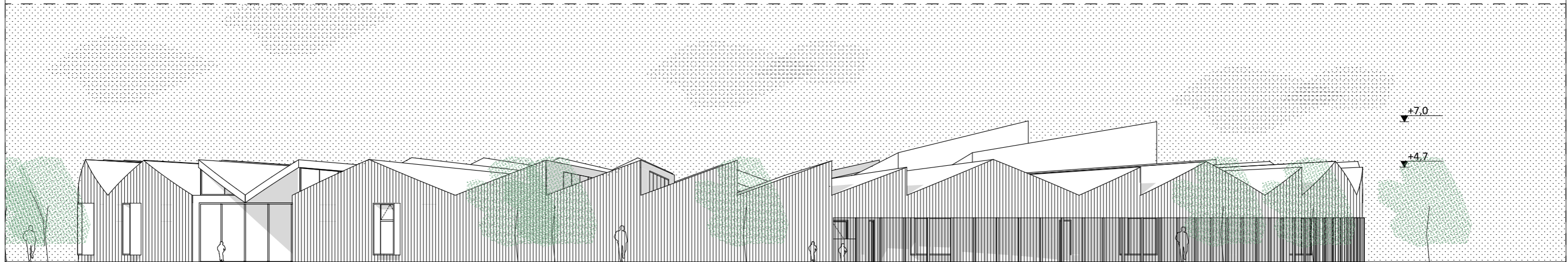
JUGOZAPADNO PROČELJE

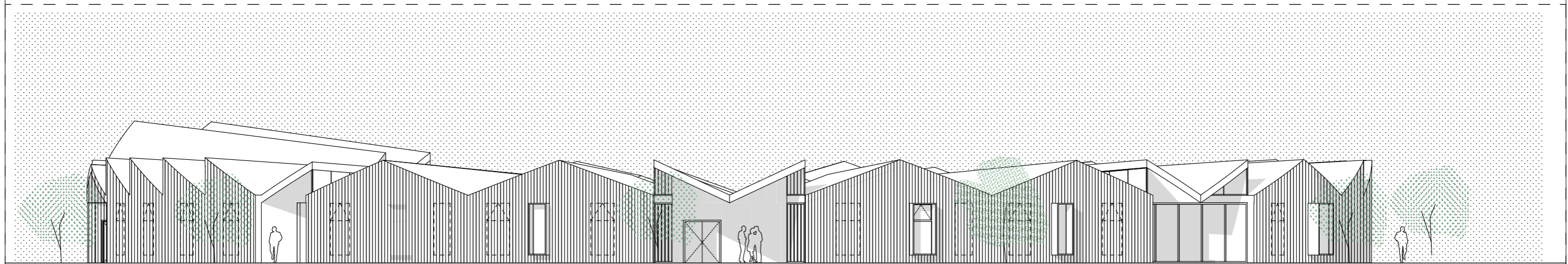
SJEVEROZAPADNO PROČELJE

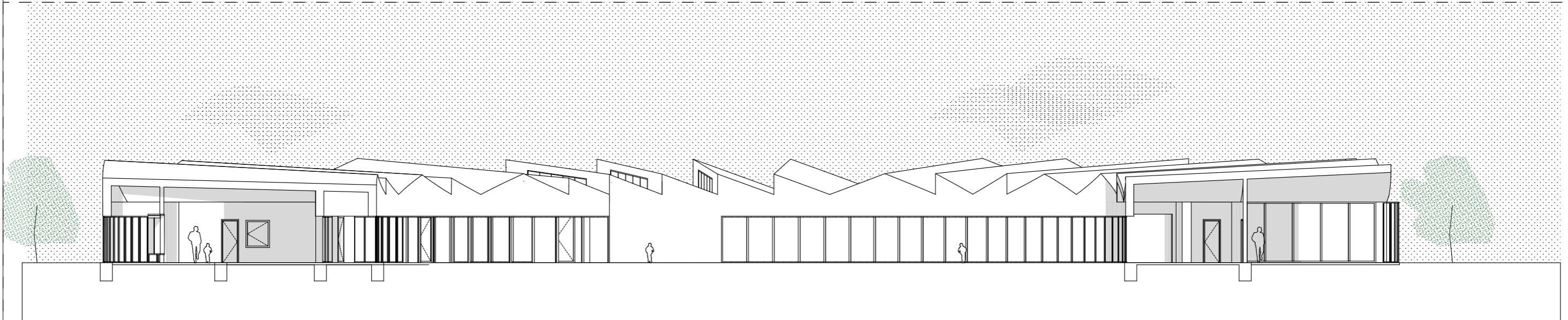
SJEVEROISTOČNO PROČELJE

JUGOISTOČNO PROČELJE

PRESJEK 1-1

PRESJEK 2-2

